

poraženi in da beže v neredu proti severu. Zadnje dni pa poročajo isti viri, da se bitka še vedno vrši med Mukdenom in Ljaojanom. S tem so se ti poročevalci sami lopnili po svojih lažljivih ustah, kajti kako se mora pred 8 dnevi popolnoma poražena in bežeča vojna še vedno držati na istem mestu. Kako tudi morejo poročevalci poročati o bitki, ko pa niti blizu ne smejo, ampak so po sto kilometrov zadi za armado. Resnica se šele zve iz uradnih brzojavov, ki pa pridejo še le nekaj dni po bitki. Kuropatkin je baje hotel vreči najprej Kurokija, ki stoji proti ruskemu levemu krilu, zato je tja postavil največjo moč. S tem pa je oslabil svoje levo krilo, katero je japonski general Oku potisnil nazaj. Pri tem so izgubili Rusi nekaj topov, katere so si zopet z bajonetom priborili nazaj. Toda Japonci so se navalili na nje s toliko premočjo, da so jih morali zopet pustiti. Bojev se je baje udeležilo samo le šest infanterijskih divizij. Kje je bil ostali del ruske armade, posebno kazaške divizije, se ne ve. Mogoče, da ima Kuropatkin posebne načrte, kateri se bodo pokazali te dni, kajti bitka še ni odločena. Dejstvo je, da okoli 15 ruskih divizij niti v boju ni bilo. Boje so bili torej le prvi ruski oddelki, večji del ruske armade pa niti v boju ni bil.

Ruska poročila 15. t. m. poročajo: Pri umikanju na desnem krilu se je posebno odlikoval vyborgski polk. Hrabro se je branil proti trikratni premoči. Izgubil je več ko polovico svojih častnikov.

Iz Mukdena se piše, da so sedanji boji mnogo hujši, ko oni pri Ljaojanu. Izgube so na obeh straneh ogromne. Že štiri dni vozijo od vseh strani ranjence. Kdor se mora gibati, gre sam. Vsa pota so polna ranjencev. Prodiranje je bilo Rusom oteženo vsled nepoznanja goratega sveta.

V sredi bojne črte je bila 14. t. m. hula bitka. Rusi so ohranili svoja stališča in so odbili šest sovražnih napadov. Japonsko topništvo je moralo trikrat omolkneti. — »Berl. Tageblatt« poroča, da se je 17. t. m. ob 7. uri zjutraj pričela splošna bitka med Kuropatkinovo armado in Japonci. Rusi poskušajo obiti Japonce. Ob pol 4 uri popoldne je ogenj japonskih topov postal slabši, razvil pa se je boj infanterije. Japonska infanterija veliko trpi pod ognjem ruskih topov. Razvoj bitke je doslej za Ruse ugoden. Odločitve še ni. — Zadnja poročila, ki so došla iz Rusom sovražnih angleških virov, poročajo, da se je Rusom posrečilo prodreti japonsko sredino ter pognati Japonce v beg. Tudi na desnem ruskem krilu se je obrnila sreča na rusko stran. Bitka se na celi črti nadaljuje z nepopisno strastjo.

posteljo, ki je bila namenjena meni. Jaz te oddam po svoji dolžnosti zemeljskemu sodniku in ta te postavi pred večnega. Ne brani se, to ti nič ne koristi, ker si tako že desetkrat zaslužila smrt!»

Nato ukaže jednemu redarju, naj vzame nočno srajco s seboj, sam pa zlije čaj v steklenico. Razbojnik se spravi na voz ter odidejo.

Po dolgi, zvižajni laži in tajanju morale so te zver v človeški podobi obstati vse. Zvedele so se strašne reči. Hiša je bila osamljena in je stala nad kanalom, ki je vodil v Mičigansko jezero. Nato je ona, vdova po nekem nevarnem prevratniku, stavila svoj načrt. Kupila je to hišo, ki se ji je zdela zelo pripravna za njeno delo, odkrila kanal in tako pretvorila celo hišo v klavnico ljudi. Gospod, ki je zvalil Dornaura, ni bil njen sin, ampak eden izmed pomočnikov. Istotako tudi mlada devotka in ostali trije možje. Ti so imeli nalogo, da privedejo ljudi, ki imajo pri sebi denarje in druge dragocenosti.

Posrečilo se je torej vloviti to nevarno družbo nepričakovano. Vdova je bila obsodena na smrt, a njeni pomočniki na dolgotrajno ječo. . . Fran Dornauer je dobil vse svoje stvari nazaj ter hitro odšel iz Amerike nazaj v domovino v Evropi.

Na morju.

Baltiško brodovje je že baje na poti v Vzhodno Azijo. V soboto, dne 15. t. m. ob 1. po noči je odplulo iz luke. Mimo danske luke Frikkebjerg je plulo dne 17. t. m. zjutraj. Bog daj, da bi že kmalu prišlo v Vzhodno Azijo.

Port Artur.

Japonci vedno naprej napadajo vztrajno Port Artur, toda do zdaj še vedno brez uspeha. General Steselj poroča, da se je portarturški posadki posrečilo izpad na izpostavljenem stališču oblegajoče armade na severu, ki je povzročil sovražniku ogromne izgube. Steselj je uplenil deset brzostrelnih topov in večje število strojnih pušk. Rusi so se na to umaknili v trdnjavo pod zaščito trdnjavijskih topov. 75 Japoncev je bilo ujetih. Tudi druge vesti vedo o tem izpadu povedati in zatrjujejo, da je bil ta izpad v noči od 10. na 11. t. m. in da se je Steselj odločil za pogoste izpade, ker je izvedel, da je od oblegajoče japonske armade odšlo 30000 mož na pomoč maršalu Oyami v Mandčurijo. Po angleških poročilih Japonci že več dni z največjo trdovratnostjo napadajo utrdbo lšan (Etschuan), a vedno brezuspešno. Admiral Togo je baje izbral zadnje dni mnogo težkih topov, s katerimi Japonci sedaj streljajo na trdnjavo.

Politični ogled.

Kranjski deželni zbor. Zasedanje kranjskega deželnega zbora je zaključeno. Tega je kriv deželni predsednik Baron Hein, ki je vedno zapostavljal slovenski jezik v deželi, v kateri prebiva 95 % Slovencev in 5 % Nemcev. Zaradi tega so predlagali katoliško-narodni poslanci, da se izreče baronu Heinu obžalovanje. Tudi slovenski liberalni poslanci, ki so bili dosedaj zvezni z Nemci, so glasovali za predlog. Ko je bilo glasovanje gotovo, nastal je mogočen klic od vseh strani proti Heinu: »Vrzite ga ven! Proč z njim!« Hein se je bal, da bodo slovenski poslanci odslej skupno nastopali proti njemu, zato se je peljal na Dunaj in izposloval zaključanje deželnega zbora. Čeravno še čaka ogromno prepotrebni in nujni predlogov rešitve, vendar je vlada zaključila deželni zbor, samo da sčiti nemškega barona in zabrani slovensko slovo. Potreba dežele ji je pri tem deveta briga.

Goriški deželni zbor. V goriškem deželnem zboru se morajo bojevati slovenski poslanci z italijanskimi. Slovenski poslanci so predlagali več kmetom koristnih predlogov: ustanovitev poučnih tečajev po deželi za živinorejce, ureditev reke Soče, odprava mitnic, nadalje ustanovitev slovenske gimnazije in realke v Gorici, ugovarjali so proti skrajšanju glavnice ubožnega zaklada itd. Slovenski poslanci so tudi v goriškem deželnem zboru ločeni v katoliško-narodne in liberalne poslance.

Turčija in Bolgarija. Razmere med Turčijo in Bolgarijo so zopet napete, ker dela Turčija sitnosti onim beguncem iz drinopoljskega pušiluka, kateri se hočejo povrniti v svojo domovino.

† Saški kralj Jurij je umrl v soboto, dne 15. t. m. ob 1/3 zjutraj. Vladaštvo je nastopil dne 19. jun. 1902, star 70 let. Vlada je torej samo 1 in pol leta. Naslednik je Friderik Avgust, rojen 1. 1865. Njegova žena Luiza, rojena nadvojvodinja toskanska, mu je predlanskim ušla z nekim dvornim učiteljem. Sedaj se imenuje grofica Montignoso in se ne sme vrniti več k svojemu soprogu in otrokom. Njiju najstarejši sin, Friderik Kristijan, je postal prestolonaslednik.

Vstaja Hererov v Srednji Afriki. Pred pol letom se je spuntal afričanski narod Hererov zoper Nemce, ki imajo tam svojo naselbino. Vzrok punta je bilo surovo ravnanje nemških uradnikov napram zamorcem. Nemška država je poslala takoj vojaško moč,

da punt vdaši. Prve čete niso nič opravile proti Hererom, bile so celo poražene. Nemčija je poslala druge čete na pomoč. Toda tudi te niso zadostovale. Pošiljali so četo za četo, nabirali prostovoljce, toda vstaje še niso zadušili. Ista se je celo razširila na sosedne zamorske narode, ki so se vzpodbujeni vsled uspeha svojih sosedov, začeli puntati. Dozdaj še nemški vojniki niso premagali Hererov. Nemski listi, ki pišejo zlobno o izgubah Rusov, naj rajši poročajo o svojih rojakih, ki cepajo kakor muhe pod puščami divjih zamorcev.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. gor. (Volitve.)

Nočem, da bi številke govorile, kako smo volili tukaj, ker me je sram pred Slovenijo. Zanimivo pa je to, da je trg na nevoljo župana in njegovega izvrševalnega organa (redarja) še volil v tej župniji primeroma najbolj slovenski, četudi je večina za Bračka. Pokazalo pa se je zopet, ker je »Slov. Gosp.« že letos enkrat v spomladi omenjal, da tukaj kmetje ne mislijo sami, ampak da mesto njih mislijo nemškutarski kramarji, katere misli pa najdejo kmetje zabeležene v malopridnem listu »Štajerc«. Ali ni tako, Kozar, župan v Porčiču in Družovec, župan v Senarski? Dr. Toplak pri Sv. Lenartu pa vas je še utrdil v sklepu, da volite Bračka. Vendar jeden slučaj, da ima »kmet« doktorja za zagovornika! Sličnih gospodov ima Bračko veliko število, da ga priporočajo in to je ravno sumljivo zanj in za njegovo kmetstvo žilo. — V Oseku pa župan ni hotel odgovorjati, če so ga vpraševali za svet, koga naj volijo in je vsakemu zameril, kdor je predlagal dr. Ploja; agitacija je v njegovih očeh nepostavna. Posledica: mala udeležba, pa še ti, ki so prišli, so skoro vsi po enem vzorcu na volišču napisali Bračka. Častitamo. Verjane, če bi bile za-se volilni okraj, bi še volile Slovenca, pa so bile žalobog priklopljene k Senarski.

Sv. Andraž v Slov. gor. Tukajšnje novoustanovljeno vojaško veteransko društvo je obhajalo dne 9. t. m. svojo slavnost, ki je kljub izredno slabemu vremenu dobro uspela. Že na predvečer obhodili so čvrsti veteranci pod poveljstvom društvenega načelnika g. Gregorija Družoviča v lepem vojaškem redu oz. zvokih dalekoznanke Kocmutove godbe z lampijoni v rokah kraj in bližnjo okolico. Strel iz topičev in visoko svigajoče rakete oznanjevale so istočasno daljnim sosedom, da se vrši pri Sv. Andražu nekaj posebnega. Pred vsako hišo v kraju obstali so dvoredovi in godba je počastila stanovalce z živahno koračnico. Najlepi je bil prizor pred šolo, kjer se je g. nadučitelj Strelec najprej spomnil v primernih besedah dveh, že umrlih članov in ob enem ustanoviteljev pred več leti obstoječega veteranskega zbora — gg. Zadravca in Čučka — potem pa je povdarjal pomen veteranske slavnosti v osmini godu našega presvitelega cesarja. Ob sklepu njegovega patrijotičnega nagovora zaorili so vsi prisotni svitlemu cesarju trikrat navdušen »Živijo!« — a godba je zaigrala cesarsko pesem. S tem se je bakljada na predvečer zaključila. Zjutraj ob 4 uri je bila budnica. Naslednji dan so se zbrali veteranci v Drbenticah, odkoder so ob četrtna 10 uro odkorakali v dvoredovih v cerkev k službi božji. Ta dan so prvič nastopili v novih veteranskih jopičih (bluzah) in klobukih s perjanci, kar se jim je vse prav lepo podalo. Škoda le, da je ves čas deževalo, sicer bi bil ta nastop še veličastnejši. Pevci so v mešanem zboru zapeli pri sv. maši o. A. Hribarjevo »Missa in honorem s. Joseph.« Iz cerkve so veteranci odšli v Tošovo gostilno, kjer je g. načelnik Družović pozdravil društvenike in goste, dočim je g. Čah v spretneem govoru pojasnil navzočim namen veteranskega društva. Ko so se še pregledali računi, je bil vzporedni del končan in začela se je prosta

zabava. Gostov je privrelo od blizu in daleč valje dežju toliko, da je bila prostorna dvorana Tošove gostilne natlačeno polna. Slavnoznana Kocmutova godba je neutrudno svirala lepe koračnice, domači mešani pevski zbor pa je zapel nekaj lepih pesmic. Vmes so se vrstili, kolikor je to dopuščala živahna zabava, navdušeni govori in napitnice pozno v noč. — Dosedaj si je nabavilo veteransko obleko 48 članov, upamo pa, da bo to število do prihodnjelne slavnosti znatno poskočilo. Saj bi bil marsikateri že letos rad nastopil v veteranski uniformi, a si je še doslej ni mogel omisliti. Prijetna dolžnost nam je, končno še omeniti moža, ki je takorekoč duša društva, ki je žrtvoval dosedaj že mnogo skrbi, časa in denarja, da se je društvo sploh ustanovilo, da so si društveni udje sploh omislili veteransko obleko ter da se je ta dan vršila slavnost. Za izvršitev take slavnosti je v istini treba pravega moža, jednolike volje in vztrajnosti, kakoršen je društveni načelnik g. Gregor Družovič. Za ves prestani trud mu bodi izražena srčna zahvala, zasluge pa, ki si jih je nabral kot načelnik dosedaj, naj ga vzpodbujajo za nadaljno vztrajno delovanje!

Sv. Duh na Ostrem vrhu. V št. 117 »Marburger Zeitung« napada nekdo veleč. g. dekana v Lučanah, našega gospoda župnika in nadučitelja gospoda Alojzija Majcena. To sicer ni kaj nevarnega, ker ta mariborska »kuga« baje le »imenitne« ljudi napada, a v dotičnem dopisu se nahajajo neresničnosti, katere se morajo pojasniti. Kaj so storili imenovani gospodje? Navedimo jih po kakovosti njih greha. Veleč. g. Kocič, župnik pri Sv. Duhu, se je poslužil pravice, ki jo ima vsak 24letni — šel je volit. To je v očeh »Marb. Zeitung« seveda že »sejanje prepira«. Veleč. g. dekan ima že večje grehe na vesti. On ni šel samo volit, ampak je celo župana opozoril na delovanje občinskega tajnika. Ta občinski tajnik vam je hud »later«. Iz same jeze, da ga je rodila slovenska mati, pošilja vse slovenske dopise v Gradec predstavljat. Piše pa se ta gospod »Gatschnigg«. In ta »gospod« je v sredo pred volitvijo — sejmski dan — zbiral ljudi okoli občin. hiše in iz hišnega praga zapovedoval, naj volijo vsi Stigerja. Da pri tem ni manjkalo psovč čez »črne«, ni treba omenjati. Največji grešnik v očeh »Marburgerce« pa je g. Majcen, njemu je tudi posvečen največji del imenovanega dopisa. Ta je bil že tako drzen, da je nekaterim volilcem, ki ne znajo pisati — takih sadov nemške kulture na meji je v lučanski okolici dovolj — in so ga zato prosili, popisal volilni listek. »Marb. Zeitung« pa v svoji »resnicoljubnosti« piše, da je g. Majcen volilec volilne listke iz rok trgat, na Lopiča prepisal, da deluje proti napredku in kulturnemu razvoju celega okraja itd. Zdaj pa vemo! Od našega g. nadučitelja je odvisna sreča celega okraja. Gotovo ga podpira staronemška boginja Ostara. Od te je dobil naš strmi hrib baje svoje ime: Ostara—Osterberg—Ostri vrh. Kdor zna, pa zna!

»Marb. Zeitung« piše, da je g. Majcen nek volilec opozoril na nekdanjo odvisnost učiteljev od duhovnikov. O tem je govoril znani dacar Repa, ki pa v Schlossbergu nima volilne pravice. Ker je »miroljubnost« tega Repa že iz Ptujake gore znana, poslali so ga lučanski »purgarji« kot »nadkomisarja« v Schlossberg. Čutil se je saj kot takega, ker je vedno kričal: »Nicht „kanditiern“!« Gotovo je bil tako jezen, ker nismo njega volili. Primoran volišče zapustiti, hodil je po cesti semintja, iz svoje pipice puhteč kot parni stroj ter se postavljajoč kot petelin na gnojišču. Ker pa tudi na cesti ni nehal z zabavljanjem čez duhovnike in iste »neumneže«, ki duhovnike volijo, bi gotovo dobil svoje plačilo, ako bi g. Majcen volilec ne svetoval, naj pustijo tako »pametnega« gospoda samega. Večina volilcev se je nato tudi podala na dom z besedo: »Katoliško smo krščeni in katoliško hočemo voliti!«

Na nadaljne opazke »Marb. Zeit.« ome-

nim le: Repa se naj skrbi, da bo po novem letu imel kaj pečatiti, pedagogično delovanje našega g. nadučitelja pa naj pusti pri miru. — Duhovčan.

Iz št. Andraža nad Polzelo. (Naše razmere.) Sklicevaje se na § 19 tisk. zak. prosimo, da se glede na štev. 37, 38 in 39 t. l. Vašega lista pod naslovom: »Iz št. Andraža nad Polzelo (Naše razmere)« objavi na istem mestu in pod istim nadpisom sledeči uradni popravek:

Ni res, da je sedanji občinski odbor dobil od prejšnjega prav lepo založeno ubožno blagajno, pač pa je res, da je prejel samo 190 K gotovega denarja, kakoršnega skoro vsako leto izkazuje tuk. ubožna blagajna.

Ni res, da je imel novi odbor precej denarja na razpolago, pač pa je res, da je prevzel samo 240 K reci dve kroni 40 vinarjev gotovega denarja.

Ni r. s. da eno izmed prvih del novega odbora je bilo, da je hotel odtegniti »zaklad« za vzdrževanje domačih občinskih revežev v Vojniku v proslavo 50 letnega vladanja Njih Veličanstva »svojemu plemenitemu namenu, pač pa je res, da ga je hotel le plodonosnejši (nego v hranilnici) naložiti, bodisi da bi kupil kak svet itd.

Ni res, da je sedanja občinska gospoda kriva, da so se občinski stroški zvišali neprimerno visoko, pač pa je res, da so se ti, v primeri prejšnjega odbora, znižali v šestih letih povprečno 210 K na leto kar se lahko vsak iz občinskih računov prepriča.

Ni res, da zasluga sedanjega župana je, da so se redni šolski stroški za njeno vzdrževanje tako povišali, pač pa je res, da je to zasluga prejšnjega nadučitelja in šolskega načelnika in res je tudi, da so se morali obč. procenti samo zaradi šole na 28% zvišati.

Ni res, da zasluga naših občinskih mož je, da se pri nas nimamo poštne oddaje, pač pa je res, da se že tri leta zato potegujejo in da je c. kr. poštno ravnateljstvo v Gradcu z dopisom z dne 10. maja 1902 št. 16740 že določilo načrt za dež. pismonoša, ki bi imel tusem priti trikrat v tednu in tudi poštni nabiralnik, a je isto z dopisom z dne 4. aprila 1903 št. 850 naznanilo, da se projektirana reč ne da izvršiti, ker so se nekateri zaupanja vredne osebe izjavile, da oskrbe to brezplačno (!) le proti procentom od pošt. znamk. Na zopetno tuk. dreganje je isto ravnateljstvo z dopisom z dne 9. aprila t. l. št. 20341 naznanilo, da se pravkar vrši tozadevna obravnava pri trgovinskem ministrstvu in da se bo izid takoj naznanil.

Ni res, da zasluga sedanjega občinskega odbora je, da roma »Štajerca« v toliko izvodih v tuk. občino, pač pa je res, da dohaja samo eden izvod in da je občinski odbor leta 1903 v seji soglasno sklenil, da se obč. slugi prepove jemanje »Štajerca« na pošti.

Končno ni res, da sedaj načeluje mokraški odbor in mokraški župan, pač pa je res, da beseda mokrač še tukaj sploh znana ni in se je najbrž izcimila na zelniku vašega poročevalca. V dokaz je to, da je izmed 177 volilcev došlo 136, in volilo soglasno g. Roša.

Tudi ni res, da se je občinska pisarna preselila v precej odstranjeno vas, pač pa je res, da se je samo za 8 minut stran od prejšnje.

Ni res, da se je govorilo, da bodo le tisti dobili podporo vsled toče, ki bodo volili županove pristase, pač pa je res, da se to nikdar in proti nikomur ni govorilo. Kdor se je zglašil, je vsak zapisan; končno pa ima zato odločilno besedo c. kr. okr. glavarstvo in c. kr. orožništvo. — Županstvo št. Andraž dne 15. oktobra 1904. Janez Kranjc, župan. Janez Melanšek, Valentin Verden, svetovalec. Anton Brušek, odbornik. — Opomba uredništva. Sicer nismo bili primorani, sprejeti ta popravek, a da se resnica prav snozna, treba je čuti oba zvona. Občani v št. Andražu bodo sedaj lahko presodili, na kateri strani je pravica in resnica, širne javnosti pa take lokalne razmere itak ne zanimajo in brigajo.

Zato o teh stvareh ne bomo več priobčevali dopisov. Izjavljamo še samo prostovoljno, da s tem, ker smo imenovali prejšnje odbornike poštene, vestne, spoštovanja in zaupanja vredne ljudi, nikakor nismo hoteli sumničiti sedanjih odbornikov v nobenem oziru. Želimo, da se v občino povrne mir in edinost!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Zavednim slovenskim županom! Do konca meseca morate vposlati na glavarstvo prvotne zapisnike porotnikov. Porotno sodišče je velikega pomena. Može iz ljudstva so poklicani soditi čez svoje sodržavljane. Toda to bi morali biti samo ugledni možje s poštenim in treznim naziranjem. In da pridejo taki možje na porotno klop, za to imate skrbeti vi, zavedni slovenski župani! Vpišite vse poštene slovenske možje, ki imajo postavne sposobnosti, v prvotni zapisnik. Ne dajte se posebno zmotiti pri rubriki »Govori deželne jezike.« Pri katerem zapišite, da zna samo slovenski, istega ne vzamejo za porotnika! In mnogi župani so preozkosrčni v tem oziru! Kdor zna le par besed nemški, zapišite o njem, da govori nemški. Nikjer ni določeno, koliko besed mora ravno kdo znati, da se lahko o njem reče: ta zna nemški! Kdor pove »Guten Tag!«, on zna po našem mnenju tudi nemški! Zavedni slovenski župani, nikar ne bodite ozkosrčni. Za porotna sodišča zna pri sedanjih razmerah slehern slovenski mož dovolj nemški!

Iz deželnega zbora. V seji, dne 18. oktobra je g. dr. Jurtela utemeljeval jako srečno svoj predlog, naj se dajejo podpore dijaškim kuhinjam v Mariboru, Ptuju in Celju. Mokrač Resel je govoril za svoj predlog, naj šolska poslopja zida država. Pri tem je strastno napadal duhovnike ter rabil psovke »popje«, »popovstvo«. Poslanci nemške krščanske ljudske stranke so že med govorom ugovarjali in pozneje storili to tudi pisмено pri deželnem glavarju. Da bi tudi slovenski poslanci v tem oziru kaj storili, nam ni znano. A tudi tega ne vemo, ali bodo s takim zadržanjem oni duhovniki zadovoljni, ki so pri volitvah vedno na svojem mestu vkljub strastnim napadom od strani nasprotnikov!

Poročil se je na Dobrni pri Celju gosp. dr. Ljud. Filipič, odvetnik v Celju z gospo Ano Kern.

S šole. Enorazredna ljudska šola v Naplajah se bo razširila v dvorazredno. Nastavljeni so: kot nadučitelj na ljudski šoli v Pišecah g. Jakob Medved, učitelj v št. Petru pod Sv. gorami, kot učitelj in šolski vodja na ljudski šoli v Skomrah dozdašnjji šolski vodja v Mariji Reki g. Avgust Cajnko, kot učitelj oziroma učiteljice: kot učitelj v Rajhenburgu g. Pet. Jankovič, učit. v Dobovi. Prestavljeni so: nadučitelj g. Klemens Vračko kot šolski vodja k Sv. Emi, učitelj v Gornji Polskavi g. Robert Košar kot učitelj na Runču, učiteljica v Hočah gđ. Marija Vučnik k št. Rupertu v Slov. gor. in učiteljica v Čadramu gđ. Cecilija Teržan v Hoče.

S pošte. Poštna oddajalnica se ustanovi v Nazarji, ki bo imela vsak dan dvakrat zvezo z pošto v Mozirji.

Umrli je v Spod. Radvanju pri Mariboru dne 11. t. m. g. Mihael Obrecht v 73. letu svoje starosti. N. v m. p.!

Mariborski porotniki za jesenko zasedanje. Glavni porotniki: Franc Oehm, hišni posestnik, Jurij Menhart, miz. mojster, Iv.